

Cemiyet Hayatımız

Ecz. Kimy. Semahatt'n Yula

**Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti
Genel Sekreteri**

Cemiyet hayatının ilk zevklerini talebelik devrelerimde bir nebze tattıktan sonra meslek hayatıma askerî eczacı olarak başlamış olmam hasebiyle uzun seneler bu zevkimi temadi ettirememiş ve nihayet 1951 yılında hadiselerin beni içine sürüklediği şartlara uyarak meslekî cemiyetlerimizde çalışabilmek fırsatını bulmuştum.

Bu seneler, dünün icap ettirdiği şartlar içinde kurulmuş olan kanunlarla eczacılığın ilk basamağı olan eczane açabilme sanatından mahrum kalan genç eczacıların kendilerine iş sahaları aradıkları devreye rastlar.

O zamanki Eczacılar Cemiyetinin gençlerin bu dertlerine lâ-yıkı veçhile alâka göstermemiş olmaları eczacılar yardımlaşma derneği namı altında muhalefet cephesi adı verilebilecek yeni bir cemiyetin kurulmasına sebep olmuştu. Daha ziyade genç eczacıların büyük bir heyecan ve ideal düşüncelerle kurdukları bu cemiyet mensupları umumî menfaatleri için hummalı bir çalışma devresine girmişti. Memuriyetimin İstanbula nakl edildiği sıralarda davet edilmek suretiyle mevcudiyetine vakıf olduğum bu teşekküle karşı ilk düşüncem pek müspet olmamıştı. Zira bende, bütün meslektaşların el birliği yaparak dertlerimizin daha makul bir şekilde hal edilebileceği kanaati hâkimdi. Fakat ana cemiyetin o tarihlere rastlayan yıllık kongresinde meslekî bir dava olması bakımından halli ve önlenmesi cihetine gidilmesi düşüncesiyle açılmış olduğum bir hakikat, yanlış anlaşılaraq uğramış olduğum siddetli hücumlar beni de muhalefet cephesindeki arkadaşlar arasına katıvermişti.

Senelerce yılmadan ve yıkılmadan büyük bir azimle çalışmış ve kendi kendimizi yıkmak pahasınada olsa gayemize erişmiştik. Bu neticenin bence kıymeti, isteklerimize muvaffak olmaktan ziyade el birliğiyle çalışmanın semeresiz kalmıyacağını göstermiş olmasıdır. Fakat çalışmalarımızın manevî zevkini henüz tadamadan bir çok sosyal gayeleri bulunan cemiyetimiz mensuplarının kapnak istedikleri lokmaları teker teker kopararak ortadan yok

olduklarını büyük bir üzüntü ile seyre başlamış ve büyük bir hevesle atıldığım cemiyet hayatında ilk acı darbeyi yemiştim.

Nihayet Türkiye eczacılığının dertlerini kendi kendilerine hâl edebilmelerini sağlayacak olan Türkiye Eczacıları Birliği Kanunu meslekte büyük bir reform yaratmış, meslek ve meslektaşlara hizmet edebilmek amacıyla açılmış olan vazife seferberliğine yeniden sevinçle katılarak ilk Eczacı Odası idare heyetinde vazife almak betbahtlığına uğramışım. Çünkü cemiyet hayatında bir cüzü ifade eden idare heyetleri kuvvet ve cesaretini büyük bir küll olan umumî heyetten alırlar. İnsanları cem'i çalışmağa sevk eden saik de umumî ve müşterek menfaatler'in teminidir. Umumî ve müşterek menfaatler uğruna fertlerin şahsî menfaatlerinden bir nebze olsun feragat etmeleri şarttır. Kaldı ki teminine muvaffak olunan umumî menfaatler içinde dolayısıyla şahsî menfaatler de korunmuş olur. Fakat maalesef ki yalnız ve yalnız şahsî menfaatlerini düşünen, ilmî cephesini ihmal ederek yalnız ticarî cephesini koruyan biz eczacılar bu günde bu güne kadar gaip ettiğimiz haklarımızdan daha da çoğunu gaip edeceğimize inanmalıyız. Fakat neden ve niçin? Gayet az fedakârlıklarla çok şeyler kazanacağımıza inanamıyoruz. Yapacağımız fedakârlıklar da gayet basit.

Evvelâ birbirimize ve seçtiğimiz idare heyetlerine inanmak ve itimat etmek. Bu cümlelerin en büyük istinadgâhının tatbikî müşahedelerim olduğunu bilhassa belirtmek isterim. İdare heyetinin herhangi bir tegebbüsünü esaslı bir mesaiye dayanan listelerle tebellüğ eden azalar bu listeleri okumadan bir kenara atarlar veya idare heyeti tarafından gönderilmiş bir mektubu açmadan üzerine ben böyle bir cemiyet tanıyorum diyerek yazı yazıp iade ederlerse böyle bir cemiyet idare heyetlerinin çalışma şevki ve muvaffakiyet derecesi ne olabilir?

Saniyen senede bir gün olsun kasalarımıza damlayan paraları seyir etmek zevkinden kendimizi kurtararak umumî heyet toplantılarına iştirak edebilmek külfetine katlanamaz mıyız? 500 azası bulunan bir cemiyetin 34 kişi ile ara ve 68 kişi ile büyük seçim kongresini yapması ne demektir? Aza mevcuduna göre % 13,5 bir nispete dayanan böyle bir umumî heyet toplantısında cemiyetin hakiki dertlerini tam olarak teşhir edebilmesinin imkân derecesi nedir? Böyle bir kongrenin basında ve efkârı umumiyedeki akisleri ne olabilir? Hiç, değilmi? Nitekim bir çok cemiyet kongrelerini ilk sahifelerinde resimlerle efkârı umumiyeye ilân eden basın İstanbul Eczacı Odası yıllık kongresine sahifelerinde yer bile ayrımamıştır.

Dertlerini umumî efkâra duyuramıyan cemiyetlerin muvaffak olabilmeleri imkânsızdır. En az 400 Eczacının iştirakiyle yapılabilecek ve hattâ gerekirse değil bir gün bir kaç gün devam edecek olan bir kongrede açıklanacak dertlerimizin efkârı umumiye-deki ve dolayısıyla büyükler nezdindeki akisleri ve verilecek kıymet derecesi ne kadar büyük olur. Niçin bunu idrak etmiyen bir mesleğin müntesipleri bulunuyoruz?

Sözlerime son verirken daha çok uzun ömürlü olmasını temenni ettiğimiz sayın hocamız Mustafa Nevzat Pısakî hürmetle anmadan geçemeyeceğim. Kongreyi yapacağımız gün damladan daha az sür'atle gelen tek tük arkadaşlarımız arasında yaşı pek çok ilerlemiş olan bu muhterem hocamızı yaşaran gözlerimizle ve iftiharla seyr ettik. Bu büyük tablo hepimize bir dersi ibret olsun.

Pek yakın gelecekte en az % 80 iştirakle kongreler yapacak derecede cemiyet mensuplarımızda bağlılık yaratacak bir idare heyetini canı gönülden alkışlamak istiyoruz.

MECMUAMIZ:

1. Adresi bulunan bütün meslekdaşlarımıza bedelsiz gönderilir.
2. Mecmuamızı almak isteyen eczacıların ve eczacılık teşekküllerinin **Mecmua Yazı İşleri**, T. Eczacıları Merkez Heyeti, Ortaklar Hanı, Cağaloğlu, İstanbul adresine sarih adresle başvurmaları rica olunur.
3. Meslekle ilgili havadis, mesleki ve ilmi yazıların da aynı adrese gönderilmesi lâzımdır.
4. Mecmuamız gönderilen yazı ve havadislerin sıhhat ve ifadesinden mesuliyet kabul etmez.
5. Dercedilmeyen yazılar iade edilmez.